

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال – افغانستان

۱۸ جولای ۲۰۱۱

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۱۶)

داد نورانی مبارز آزادیخواه کشور به جاودانگی پیوست:

داد نورانی یکی از مبارزان آزادیخواه کشور ما به تاریخ ۲۲ سرطان در کابل پس از سکنه قلبی برای همیشه جهان را وداع گفت. او یکی از مبارزان شهیر کشور ما بود که همه او را نماینده به حق جنبش ضد استعمار در افغانستان می شناختند و جرأت و شهامت او را در بیان حقایق تحسین می کردند.

او بدون ترس و دلهره به جنگ تمامی دژخیمان می رفت و تلاش داشت تا مبارزه علیه استعمار را سمت و سو بدهد و نمی گذاشت تا مردم ستمدیده و زحمتکش افغانستان خلا نمایندگان جنبش انقلابی افغانستان را احساس کنند و به همین منظور از کوچکترین روزنه ها برای بیان حقایق استفاده می کرد.

داد نورانی، با اشغال کشور ما توسط امپراتوری کثیف جهانی، به کابل باز گشت. در ابتداء نشریه روزگان را با در نظر داشت سیاست "جمعی" آن روزگار به نشر سپرد، اما متوجه شد که نباید به این سیاست معامله گرانه و مصلحت جویانه بیشتر از این تن بدهد و در مواردی معینی از خود انتقاد کرد و حتی آنرا با صراحت خبط سیاسی خواند. بعد با جمع دیگری از دوستان که از نشریه روزگان بریده بودند، نشریه پیشرو را روی دست گرفت که تا اکنون بر خط استقلال طلبانه، ضد اشغال، ضد ارتجاع و به دفاع از مردم زحمتکش و طبقات پیشرو جامعه پافشاری دارد و در این راستا کار می کند.

همین خط و جدائی داد نورانی از روزگاران سبب شد که مدالگیران چپ به خشم بیایند و از هر هرزه ای علیه داد نورانی استفاده کنند تا شخصیت مبارزاتی او را به زعم آنان ترور نمایند. در این میان یکی از پرچمی های مشهور بر نورانی حمله برد که به زودی جوابش را گرفت که تا اکنون سکوت بر لب، خجل و شرمگین است. چپ مدالگیر نیز با تهمت و افتراء تا توانستند علیه او گفتند و "کامنت" گذاشتند، ولی او بی محابا از این اتهامات به مبارزه پیگیرش ادامه داد و این "چپ" را نیز بر جایش نشانند.

داد نورانی تا اکنون چهار مجموعه شعری (دستی در خون، دستی در آتش، ذره هرم و ساطور خشم) را به نشر رسانیده و صدها مقاله تحلیلی از او در رسانه های داخل کشور به چاپ رسیده است که همه جز حقیقت گوئی و افشای سیاست های غارتگرانه امپراتوری جهانی و کشورهای همسایه و دولت استعماری فعلی چیزی نبوده است. شهامت، پایداری، حقیقت گوئی و دفاع از ایدئولوژی، یکی از خصایل برجسته داد نورانی به شمار می رود که حتی دشمنان ایدئولوژیک او را نیز به تحسین از او وامی داشتند و بی جا نیست که پوشالی های رژیم در مراسم خاکسپاری این رزمنده، اعتراف کردند که مرد با شهامتی بود و از ابراز عقایدش هراسی نداشت. نورانی پس از ۵۵ سال زندگی با بیشتر از سه دهه مبارزه (مسلحانه و غیر مسلحانه)، در حالی که شماری زیادی از هوادانش را به سوگ نشانند، در تپه مرغان به خاک سپرده شد و یارانش بر مزار او تجدید تعهد کردند که به راه و رسم و پیکارش ادامه بدهند.

تجاوز جنسی بر یک دختر شش ساله:

جهادی های کیثف که پایگاه مطمئن امپریالیزم جهانی به شمار می روند با تجاوز جنسی بر دختران و زنان ستمدیده کشور ما می خواهند از آنان انتقام گیری نمایند. تجاوز بر دختران و زنان یک امر عادی به این حرامزادگان تبدیل شده است، زیرا اینان که قدرت سیاسی را در منطقه در تصرف دارند از حمایت بیدریغ، پولیس و ارگانهای عدلی و قضائی برخوردار هستند و هر چه دلشان بخواهند همانطور می کنند. از ولایت تخار خیر می رسد که دختر شش ساله ای به نام سمرگل از طرف چند مرد مورد تجاوز جنسی قرار گرفته است. این دختر که به جز از پدر که بنیائی هر دو چشمش را از دست داده است، هیچ سرپرستی و دادخواهی ندارد، در گریه و ناله فریاد می زد که دولتی ها از این متجاوزان حمایت می کنند. چندی قبل یک دختر دیگر به نام شمنزار که ۱۷ سال عمر داشت نیز مورد تجاوز جنسی گروهی قرار گرفت که تا هنوز هیچ دادرسی به داد این دختر مظلوم نرسیده است. یک و نیم ماه قبل نیز ۸ مرد با لباس پولیس بر دختری در قریه قلیرس ولایت تخار تجاوز کردند. از آنجائی که اساس این دولت پوشالی را جهادی ها می سازد و در کل این دولت ضد زحمتکشان عمل می کند، مطمئنا توقع رسیدگی به جنایات علیه توده های ستمدیده از این دولت مزدور احمانه است.

امریکا ۶۵۰ سرباز را از افغانستان خارج کردند:

امریکا که سیاست های اشغالگرانه اش را با دقت طرح و عملی می سازد اینک پس از ده سال (دهه گذار) به دهه استقرار رسیده است و در صدد ایجاد پایگاه های دایمی در کشور ما می باشد. از اینرو حکام قصر سفید ماه گذشته اعلان کرده اند که تا پایان سال ۲۰۱۱ ده هزار و تا پایان سال ۲۰۱۲ سی هزار و تا ۲۰۱۴ نیروهای شان را از افغانستان خارج می سازند. ولی در این میان صحبت بر توافق ستراتیژیک میان ایالات متحده امریکا و دولت پوشالی اش روز تا روز گرم می شود تا راه برای ایجاد پایگاه های دایمی در افغانستان هموار شود. امریکا در حال حاضر ۹۷ هزار سرباز در افغانستان دارد که وظیفه شان به اسارت در آوردن بیشتر کشور ما، قتل عام مردم و ویرانی و چور افغانستان می باشد تا از این طریق به اهداف ستراتیژیک خود در منطقه برسد و برای این نیروها، افغانان به اندازه یک مورچه هم ارزش نداشته و در بدل هر خونی با تمسخر فقط ۲۰۰۰ دالر پرداخته و قصه را تمام شده می انگارند.

اولین مرحله خروج سربازان امریکائی (۶۵۰ نفر) دو روز قبل از پایگاه هوائی بگرام صورت گرفت، ولی مردم افغانستان خوب می دانند که این خروج به هیچ وجه به معنی پایان دادن به اشغال افغانستان نیست، بلکه تعقیب همان استراتژی (ساختن پایگاه های دایمی) و ظاهراً مصالحه با مزدروان درگیر جنگ زرگری (طالبان) است تا توانسته باشد از طریق یک دولت به شدت وابسته و مزدور امیال و آرزوهایش را در منطقه برآورده سازد.

شش ماه اول سال روان میلادی، مرگ بارترین سال برای توده ها:

افغانستان به کشتارگاه مردم شریف ما توسط امپریالیزم و ایادی بی مقدار شان، چه طالبان و چه هم دولت پوشالی تبدیل شده است. به اساس گزارش هائی از سال ۲۰۰۱ تا اکنون بیشتر از ۲۵۰۰۰۰ انسان در این جنگ استعماری کشته شده است که قطعاً اکثریت آنان را توده های زحمتکش ما می سازد.

سازمان ملل متحد، ۲۴ سرطان سال روان، راپوری را به نشر سپرد که در آن از افزایش تلفات این جنگ گزارش شده است. به اساس این راپور در نیمه اول سال روان میلادی بیشتر از ۱۴۶۲ تن از افراد ملکی به قتل رسیده اند که نسبت به سال گذشته ۱۵ درصد افزایش را نشان می دهد، که اکثریت آنان را دهقانان، کارگران، کسبه کاران و سایر اقشار زحمتکش جامعه ما تشکیل می دهد.

گرچه سازمان ملل متحد، به حیث ستون جهانی امپریالیزم امریکا تلاش دارد تا این تلفات را سهمیه بندی نموده و راه را از مردم گم کند، ولی همه مردم می دانند که قتل و کشتار چه توسط ناتو، چه توسط نیروهای دولتی و چه هم توسط طالبان جزو یک پروژه است که هدف استعماری را تعقیب می نماید و تقلاً برای این سهمیه بندی هیچ مشکلی را حل نکرده، بلکه همه این قتل ها به حیث یک جنایت جنگی امپراتوری جهانی ثبت تاریخ خواهد شد و روزی مردم ما انتقام شان را خواهند گرفت.